

Fă-mă Doamne

Alina Cristian

Fă-mă Doamne

Fă-mă Doamne-o lacrimă,
Să m-așez pe un obraz...
Coborâtă dintr-un nor,
Ce-mi apasă pe grumaz.

Fă-mă Doamne-o pasăre,
Cu aripi largi, țesute-n ceruri...
Să mă poarte peste lumi,
Peste dorurile-mi grele.

Fă-mă Doamne un fluture,
Să culeg culori din flori...
Să-mpletesc viața cuiva...
Dintr-un fir de curcubeu.

Fă-mă Doamne-o apă lină,
Să alin setea cuiva...
Să mă soarbă cu nesaț,
Să nu mă poată nicicând uita.

Fă-mă Doamne anotimpuri,
Cum viața e schimbătoare...
Să pun vara într-un zâmbet,
Iarna să fiu așteptarea.

Fă-mă Doamne o vioară,
Cu arcușul fermecat...
Să îmi cânt tristețea-n lume,
S-adorm în visul cuiva.

Fă-mă Doamne-o punte-n mare,
Să unesc lumile toate...
Să pășesc fără de teamă,
Apele ce-s tulburate.

Fă-mă Doamne o speranță,
Să m-agăț de cineva...
Să îmi spună două vorbe,
Ce destinul mi-ar schimba.

Fă-mă Doamne un înger bun,

Să fac strajă la o uşă...
Da-mi aripi de s-ar putea,
Să îmi port povara grea.

Fă-mă Doamne nemurirea,
Nemurirea fericirii...
S-o pot dărui cuiva,
Să-mi păstreze amintirea.